

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2005
KOM(2005) 675 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE
OG SOCIALE UDVALG**

**anden rapport om gennemførelsen af Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af
kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Baggrund	3
3.	Den første vurderingsrapport om gennemførelsen af direktiv 93/7/EØF (1993-1998)	4
3.1.	Konklusionerne på den første rapport	4
3.2.	Institutionernes svar	4
4.	Udviklingen siden den første rapport	5
4.1.	Ændring af lovgivningen: direktiv 2001/38/EF	5
4.2.	Forberedelsen af 10 nye medlemsstaters tiltrædelse	5
4.3.	Bidrag til forbedret beskyttelse af den europæiske kulturarv: undersøgelse om sporbarheden af kulturgoder	5
4.4.	Forbedring af det administrative samarbejde: vedtagelse af retningslinjer	6
5.	Gennemførelsen af direktivet i perioden 1999-2003.	6
5.1.	Indholdet af medlemsstaternes gennemførelsesrapporter	6
5.2.	Evaluerings af gennemførelsen af direktivet	7
5.2.1.	<i>Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem myndighederne</i>	8
5.2.2.	<i>Søgsmål med henblik på tilbagelevering</i>	8
5.2.3.	<i>Beskyttelse af kulturgoder</i>	8
6.	Konklusioner	9
6.1.	Forbedring af samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne	9
6.2.	Forlængelse af fristen for søgsmål med henblik på tilbagelevering	9
6.3.	Opretholdelse af værditærskler	10
6.4.	Rapporteringshyppighed	10
6.5.	Forelæggelse for Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder	10

1. INDLEDNING

Ved Rådets direktiv 93/7/EØF, som blev vedtaget den 15. marts 1993¹, indføres der forskellige samarbejdsmekanismer mellem de nationale myndigheder og en retlig procedure for tilbagelevering af kulturgoder, når disse ulovligt er blevet fjernet fra en medlemsstats område.

Direktivets artikel 16, stk. 2, fastsætter, at Kommissionen hvert tredje år forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport, hvori dette direktivs gennemførelse vurderes.

Nærværende rapport er den anden vurderingsrapport og dækker perioden 1999-2003. Heri vurderes gennemførelsen af direktivet i de 15 medlemsstater. Den første rapport omhandlede perioden 1993-1998².

2. BAGGRUND

På fællesskabsplan er kulturgoder underlagt bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (herefter EF-traktaten), herunder bl.a. bestemmelserne om frie varebevægelser. Især EF-traktatens artikel 28 og 29 forbyder kvantitative indførsels- eller udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Dog fastlægger artikel 30, at EF-traktatens artikel 28 og 29 ikke er til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, "som er begrundet i hensynet til [...] beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi". For at være tilladt skal disse forbud eller restriktioner under alle omstændigheder være nødvendige og stå i forhold til det mål, der skal nås, og må følgelig hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

I den forbindelse er direktiv 93/7/EØF en ledsageforanstaltning til det indre marked, som har til formål at kombinere et velfungerende indre marked med en garanti, så medlemsstaterne er sikret beskyttelse af de kulturgoder, der har status af nationale skatte af kunstnerisk, historisk og arkæologisk værdi i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 30.

Direktivet har ikke til formål at bekæmpe den ulovlige handel med kulturgoder. Direktivet fastlægger heller ikke medlemsstaternes anvendelse af EF-traktatens artikel 30. Derfor bevarer medlemsstaterne i henhold til denne artikel da også retten til at definere deres nationale skatte og muligheden for at træffe nødvendige nationale bestemmelser for at beskytte disse.

¹ Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74, ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 96/100/EØF af 17. februar 1997, EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59, og ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2001/38/EF af 5. juni 2001, EFT L 187 af 10. juli 2001, s. 43.

² Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 om udførsel af kulturgoder og Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, KOM(2000) 325 endelig af 25. maj 2000.

3. DEN FØRSTE VURDERINGSRAPPORT OM GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIV 93/7/EØF (1993-1998)

3.1. Konklusionerne på den første rapport

I den første rapport³ havde man konstateret, at direktivet kun langsomt var blevet gennemført i national ret, og at anvendelsen derfor var forsinket. Den faktiske gennemførelsesperiode for direktivet blev anset for utilstrækkelig med hensyn til at vurdere effektiviteten.

I rapporten blev det fremhævet, at medlemsstaterne anså direktivet for nødvendigt og nyttigt for at beskytte kulturarven. De fleste af disse lande var af den opfattelse, at Fællesskabets retlige ramme, som var blevet oprettet ved direktivet, var tilstrækkelig, selvom visse af landene kunne have ønsket en videreudvikling af rammen. Italien mente således, at forældelsesfristen på et år burde forlænges til tre år, og Nederlandene foreslog at udvide adgangen til søgsmål med henblik på tilbagelevering til at omfatte enkeltpersoner.

Imidlertid fremgik det af rapporten, at det administrative samarbejde mellem myndighederne ikke var udmøntet i praksis, hverken på medlemsstats- eller fællesskabsplan. De fleste medlemsstater ønskede derfor at forbedre samarbejdet. Desuden var det anført i rapporten, at det ville være ønskværdigt, hvis man kunne forbedre muligheden for at opspore kulturgoder, idet der manglede oplysninger om kulturgoder, der ulovligt fjernes fra medlemsstaterne.

3.2. Institutionernes svar

Rådets og Europa-Parlamentet svar indeholdt forslag til forbedringer af direktivet.

Europa-Parlamentet skønnede i sin beslutning⁴, at Den Europæiske Union inden for rammerne af sine beføjelser burde bruge mere tid på at bekæmpe den ulovlige handel med kulturgoder, og at Kommissionen havde en vigtig rolle at spille i den forbindelse. Derfor anmodede Europa-Parlamentet bl.a. om at:

- ændre forældelsesfristen, der i direktiv 93/7/EØF er fastsat til et år
- tilrettelægge en oplysningskampagne i de 15 medlemsstater og i de 10 kandidatlande med det formål at gøre opmærksom på de negative sider af den illegale handel med kulturgoder
- udarbejde en fuldstændig og offentlig katalogisering af de kulturgoder, der tilhører institutioner, fonde, offentlige og private organisationer og
- udarbejde en grønbog om ulovlig handel med kulturgoder og konkrete forslag på fællesskabsplan til bekæmpelse af denne handel.

Opfølgningen på de sidste tre anmodninger behandles ikke i denne rapport, der udelukkende beskæftiger sig med direktivets gennemførelse.

³ Jf. punkt 2.

⁴ Europa-Parlamentets beslutning af 12. juni 2001 om beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 om udførsel af kulturgoder og Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, EFT C 53 E af 28.02.2002, s. 125, punkt 7.

For sit vedkommende opfordrede Rådet i sin resolution⁵ medlemsstaterne til at udnytte de beskyttelsesmuligheder mest muligt, som direktivet indeholder, især gennem en intensivering af det administrative samarbejde. Rådet opfordrede Kommissionen til:

- at gå videre med de allerede foreslåede initiativer og om nødvendigt tage nye initiativer for bedre at bidrage til at beskytte medlemsstaternes kulturarv og sikre, at direktivet fungerer effektivt og
- at lægge særlig vægt på den administrative struktur og kapacitet i de nye medlemsstater, der har ansvaret for at beskytte EU's nye ydre grænser.

4. UDVIKLINGEN SIDEN DEN FØRSTE RAPPORT

4.1. Ændring af lovgivningen: direktiv 2001/38/EF

Som anført i den første rapport blev bilaget til direktiv 93/7/EØF ændret ved direktiv 2001/38/EF⁶ for fra den 1. januar 2002 at tilpasse beløbene i national valuta til euro og erstatte henvisningen til værdien 0 (nul) som værditærskel med ordene "uanset værdi". Alle medlemsstater har nu gennemført direktivet.

4.2. Forberedelsen af 10 nye medlemsstaters tiltrædelse

Kommissionen har undersøgt oplæggene til de nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktivet i de 10 nye medlemsstater. Kommissionen har således ydet den nødvendige tekniske assistance for at lette den korrekte gennemførelse inden for de fastsatte frister. Dog har Kommissionen i 2004 indledt overtrædelsesprocedurer mod visse medlemsstater for ikke at have underrettet om de nationale gennemførelsesforanstaltninger.

4.3. Bidrag til forbedret beskyttelse af den europæiske kulturarv: undersøgelse om sporbarheden af kulturgoder

Hovedformålet med denne undersøgelse, som blev afsluttet i slutningen af 2004, var at undersøge strukturer og mekanismer i forbindelse med den informationsformidling, der er blevet iværksat af medlemsstaterne med henblik på at indsamle, videregive og udveksle oplysninger om de kulturgoder, der er registreret i bilaget til direktivet⁷.

Ifølge undersøgelsen består de enkelte medlemsstaters systemer til beskyttelse af kulturarven af en central kerne af nationale skatte, der aldrig må forlade medlemsstatens område, i anden række findes kulturgoder, der kræver national tilladelse til at blive flyttet, og i tredje række findes alle de kulturgoder, der frit og uden kontrol kan flyttes, da de er mindre væsentlige på det kulturelle plan. I undersøgelsen konkluderes det, at sporbarheden kun er sikret, for så vidt angår den centrale kerne, og i mindre omfang for kulturgoderne i anden række, som flyttes med udførselstilladelse.

⁵ Rådets resolution af 21. januar 2002 om Kommissionens beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 om udførsel af kulturgoder og Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område EFT C 32 af 5. februar 2002, s. 3.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF af 5. juni 2001, EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43.

⁷ http://europa.eu.int/comm/enterprise/regulation/inst_sp/dir937_en.htm

For at øge sporbarheden af kulturgoder i Europa, når man flytter kulturgoder fra en medlemsstat til en anden, anbefales følgende foranstaltninger i undersøgelsen:

- vedtagelse af én fælles formular med henblik på tilladelse til at flytte kulturgoder inden for EU
- oprettelse på EU-plan af en database over tilladelser til at flytte og udføre kulturgoder til tredjelande
- etablering af effektive systemer til mærkning af kulturgoder og oprettelse af et net, der bygger på regelmæssige møder og på anvendelse af fælles tekniske værktøjer, og som har til formål at styrke samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne⁸.

4.4. Forbedring af det administrative samarbejde: vedtagelse af retningslinjer

Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder, som er nævnt i direktivets artikel 17, har vedtaget retningslinjer for at forbedre og styrke det administrative samarbejde mellem de kompetente myndigheder gennem oprettelse af et net over kontakter til udveksling af oplysninger⁹. Retningslinjerne giver de berørte institutioner og de interesserede personer alle nyttige oplysninger om, hvorvidt der findes fællesskabsinstrumenter for udførsel af kulturgoder til tredjelande og for tilbagelevering af goder, der ulovligt er blevet fjernet fra en medlemsstats område.

5. GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIVET I PERIODEN 1999-2003.

5.1. Indholdet af medlemsstaternes gennemførselsrapporter

Da der ikke forelå nogen rapport om direktivets gennemførelse, som medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 16 skal indsende, sendte Kommissionen i februar 2004 et spørgeskema til medlemsstaterne, der skulle lette sammenligningen af medlemsstaternes oplysninger. Alle medlemsstater bidrog hertil, selvom det var nødvendigt med flere rykkere for i marts 2005 at få tilsendt det sidste bidrag. Dernæst blev der i marts 2005 sendt et supplerende spørgeskema til de centrale myndigheder med ansvar for direktivets gennemførelse, og ved udgangen af september 2005 havde fire medlemsstater endnu ikke besvaret det supplerende spørgeskema (Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Østrig).

Medlemsstaterne er af den opfattelse, at direktivet er et nyttigt redskab med hensyn til tilbagelevering af de nationale skatte, der siden 1993 ulovligt er blevet fjernet fra en medlemsstats område. Men bidragene viste imidlertid også, at:

- direktivet ikke ofte anvendes
- samarbejdet mellem de kompetente myndigheder på EU-plan er utilstrækkeligt
- de centrale myndigheder mangler data om den konkrete anvendelse af direktivet.

⁸ Denne anbefaling har allerede givet anledning til godkendelsen af et første forskningsprojekt under det sjette rammeprogram for forskning (2002-2006). På tidspunktet for udfærdigelsen af denne rapport var en ny indkaldelse af forslag til forskning under udarbejdelse, som indebærer opgaver, der bl.a. skal lette autentisering og forbedre sporbarhed og mærkning af kulturgoder.

⁹ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/customs_controls/cultural_goods/index_en.htm. På tidspunktet for udfærdigelsen af denne rapport er disse retningslinjer ved at blive ajourført.

De statistiske data om anvendelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 93/7/EØF, som er meddelt Kommissionen af medlemsstaterne, er gengivet i bilaget. Kort fortalt har der ifølge disse tal været fem faktiske tilfælde af tilbageleveringer af kulturgoder som følge af samarbejdet mellem de nationale myndigheder, uden at den retlige procedure i direktiv 93/7/EØF blev iværksat. To andre tilbageleveringer, der blev iværksat i den omtalte periode, er ifølge samme data stadig ikke afsluttet.

Endvidere er der indberettet tolv anmodninger om eftersøgning af et kulturgode og ni underretninger om opdagelse af kulturgoder på medlemsstaternes område. For så vidt angår anmodningerne om kontrol, nævner Nederlandene otte tilfælde fra seks medlemsstater. Østrig anfører et enkelt tilfælde.

Endelig meddeler Tyskland og Portugal, at de har truffet foranstaltninger, der er nødvendige for bevarelsen af kulturgoder. Italien anfører på sin side, at Frankrig og Tyskland skulle have truffet foreløbige foranstaltninger til fordel for Italien for at forhindre, at kulturgoder går fri af tilbageleveringsproceduren. Denne oplysning er dog ikke bekræftet af disse medlemsstater.

Endvidere har medlemsstaterne gjort status over tre søgsmål med henblik på tilbagelevering i henhold til direktivets artikel 5, hvoraf to er blevet iværksat af Grækenland og et af Frankrig.

Visse medlemsstater som Tyskland og Nederlandene begrundet direktivets ringe anvendelsesgrad med statsadvokaturens og politimyndighedernes manglende kendskab til den nationale lovgivning, hvorved direktivet gennemføres. Andre lande som f.eks. Spanien skønner, at fristen for adgang til søgsmål med henblik på tilbagelevering er for kort, og at man derfor foretrækker at anlægge et civilt søgsmål.

Endelig skønner en række medlemsstater, at det periodiske interval mellem rapporterne kunne ændres. Således mener Irland, at der skal udarbejdes en årlig rapport, mens Danmark og Belgien foreslår at forlænge rapporteringsperioden fra 5 til 10 år.

5.2. Evaluering af gennemførelsen af direktivet

Kommissionen konstaterer, at ud fra oplysningerne i de nationale rapporter anvendes artikel 4 og 5 kun i meget få tilfælde. Det er dog vanskeligt at vide, om det anførte antal er udtryk for den reelle anvendelse, da Kommissionen har haft vanskeligt ved at sammenligne data fra medlemsstaterne¹⁰. Det sker, at én medlemsstat anfører, at den aldrig har modtaget en anmodning om eftersøgning eller en underretning om opdagelse af et bestemt kulturgode, mens en anden medlemsstat anfører, at den har sendt en sådan anmodning eller underretning til den pågældende medlemsstat. Endvidere kan det lave antal tilfælde, hvor direktivet er blevet anvendt, også skyldes, at:

- kulturgoder, som ulovligt fjernes fra et land, i gennemsnit først dukker op igen 20-30 år senere
- kun de nationale skatte, der er registreret i bilaget til direktivet, falder ind under direktivets anvendelsesområde.

¹⁰ På baggrund af disse vanskeligheder har Kommissionen forelagt tabellerne i bilaget for de centrale myndigheder i de 15 medlemsstater til godkendelse.

5.2.1. Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem myndighederne

De nationale bidrag viser, at der ikke ofte finder et administrativt samarbejde og konsultation sted mellem de centrale myndigheder, set i lyset af de få rapporterede eksempler på anvendelse.

I den forbindelse nævner en række medlemsstater som Belgien og Tyskland, at der er mangler i indsamlingen og overførslen af oplysninger både medlemsstaterne imellem og i de enkelte stater.

Under alle omstændigheder lader det til, at oplysningerne om de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med direktivets artikel 4, ikke er blevet formidlet tilstrækkeligt godt af de berørte parter til de centrale myndigheder, der har ansvaret for direktivets gennemførelse. Derfor opfordrer de centrale myndigheder til en forbedring af informationsudvekslingen både på nationalt plan og medlemsstaterne imellem for at fjerne hindringerne for en effektiv anvendelse af direktivet.

Danmark, Frankrig, Spanien, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige fremhæver således de resultater, der er opnået gennem det gode samarbejde mellem de forskellige landes myndigheder, der har ansvaret for direktivet, men kritiserer til gengæld den meget ringe samarbejdsvilje, som andre centrale myndigheder har udvist i den forbindelse.

For så vidt angår samarbejdet mellem de forskellige berørte myndigheder på nationalt plan på området for kulturgoder (kultur, told, politi og retsvæsen), viser medlemsstaternes oplysninger, at der er stor forskel på de forskellige nationale forhold. Således synes det ifølge erfaringen fra Portugal, Irland, Frankrig, Belgien, Italien og Det Forenede Kongerige at give gode resultater med en arbejdsgruppe, som samler de berørte tjenester til en udveksling af oplysninger og god praksis.

5.2.2. Søgsmål med henblik på tilbagelevering

I perioden 1999-2003 er der af medlemsstaterne blevet gennemført tre søgsmål med henblik på tilbagelevering i henhold til artikel 5. Det drejer sig om to græske søgsmål mod Tyskland og et fransk søgsmål mod Belgien.

De få søgsmål kan skyldes, at alene den omstændighed, at der er åbnet mulighed for søgsmål, har en positiv indvirkning på indsatsen for at finde frem til mindelige ordninger. Men ud fra medlemsstaternes bidrag lader det sig ikke præcist konstatere, hvor mange tilbageleveringer der er fremkommet ved mindelige ordninger som følge af direktivet. Faktisk foretrækker en række medlemsstater (Grækenland, Spanien, Frankrig og Nederlandene) generelt at anvende andre retlige midler for at få kulturgoder tilbageleveret, fordi betingelserne for adgang til søgsmål med henblik på tilbagelevering anses for at være for restriktive (ulovlig udførsel siden 1993 og/eller en forældelsesfrist på et år).

Endvidere må man på baggrund af de givne oplysninger konkludere, at bestemmelserne i artikel 6 om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne i forbindelse med søgsmål med henblik på tilbagelevering ikke er blevet anvendt.

5.2.3. Beskyttelse af kulturgoder

Den ordning om tilbagelevering af kulturgoder, som er blevet indført ved direktivet, sigter mod at beskytte medlemsstaternes kulturarv.

Medlemsstaterne er enige om, at selvom direktivet har en vis forebyggende virkning med hensyn til at bevare kulturarven, er det ikke i sig selv et redskab til bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder. Endvidere har direktivet ikke til formål at lovgive om kulturgodernes frie bevægelighed. Derfor skal dets effektivitet ikke dømmes efter, om det bidrager til bekæmpelsen af den ulovlige handel med kulturgoder.

Som følge af medlemsstaternes og EU-institutionernes interesse i aktivt at fortsætte bekæmpelsen af den ulovlige handel med kulturgoder skønner Kommissionen imidlertid, at det ville være hensigtsmæssigt at behandle henstillingerne i undersøgelsen om kulturgodernes sporbarhed nærmere. Selvom undersøgelsens konklusioner bevæger sig ud over direktivets anvendelsesområde, mener Kommissionen, at Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder besidder den rette ekspertise til at kunne indlede en sådan debat.

I henhold til Europa-Parlamentets anmodning i sin beslutning¹¹ overvejer Kommissionen, om det vil være hensigtsmæssigt at forelægge en meddelelse om kulturgodernes frie bevægelighed inden for EU, som bl.a. skal indeholde en opgørelse over den aktuelle situation i medlemsstaterne.

6. KONKLUSIONER

6.1. Forbedring af samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

Vurderingen af gennemførelsen af direktiv 93/7/EØF i perioden 1999-2003 viser tydeligt, at der findes mangler i forbindelse med det administrative samarbejde og konsultationen mellem medlemsstaterne, som udgør grundlaget for at beskytte og værne om medlemsstaternes kulturarv.

For at afhjælpe disse mangler har Kommissionen til hensigt at undersøge opfølgningen på henstillingerne i retningslinjerne for at forbedre det administrative samarbejde. Undersøgelsen vil medvirke til at gøre status over gennemførelsen af retningslinjerne og evaluere, hvorvidt de er tilstrækkelige i forhold til det reelle behov. Kommissionen skønner, at det er nødvendigt på en målrettet måde både på medlemsstats- og fællesskabsplan at fremme foranstaltninger, der skal afhjælpe manglerne i samarbejdet for at sikre, at Fællesskabets system til beskyttelse af kulturgoder fungerer godt, og for at fremme anvendelsen af direktiv 93/7/EØF. I den forbindelse vil en række medlemsstater som Spanien og Tyskland være positivt indstillede over for indførelsen af en procedure til anvendelse af direktivets artikel 4, såfremt denne procedure kan bidrage til at forbedre det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, uden at der indføres bureaukratiske komplikationer. Danmark mener f.eks., at det er vigtigt med frister på svar på samarbejdsansøgninger. Derimod synes de andre medlemsstater ikke at gå ind for en fælles procedure. Kommissionen skønner, at det er for tidligt at drage konklusioner.

6.2. Forlængelse af fristen for søgsmål med henblik på tilbagelevering

Medlemsstaterne mener, at perioden på ét år til søgsmål med henblik på tilbagelevering er utilstrækkelig. De er positivt indstillede over for at forlænge denne periode til tre år. Denne anmodning var allerede blevet formuleret i den første vurderingsrapport.

¹¹ Jf. punkt 4.

Med forbehold for høringerne i Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder er det værd at overveje en ændring af direktivets artikel 7, stk.1, for at forlænge forældelsesfristen til tre år efter den dato, på hvilken den ansøgende medlemsstat fik kendskab til det sted, hvor kulturgodet befandt sig, og til besidderens eller ihændehaberens identitet.

6.3. Opretholdelse af værditærskler

I henhold til direktivet skal Rådet på forslag af Kommissionen hvert tredje år gennemgå og om nødvendigt ajourføre de værditærskler, der er anført i bilaget til direktivet, på baggrund af de økonomiske og monetære indekstal i Fællesskabet.

Medlemsstaternes svar, der blev afgivet i forbindelse med udarbejdelsen af denne rapport, er ikke enstemmige. En række medlemsstater som Spanien, Østrig og Sverige mener, at tærsklerne er for høje og derfor ikke sikrer tilstrækkelig beskyttelse. Andre medlemsstater som Det Forenede Kongerige ville foretrække at øge tærsklerne for at reducere listen over kulturgoder, der er omfattet af direktiv 93/7/EØF. Idet de forskellige opfattelser, som allerede er blevet fastslået i den første rapport, stadigvæk eksisterer, har Kommissionen ikke til hensigt at foreslå en ajourføring af tærsklerne på nuværende tidspunkt.

6.4. Rapporteringshyppighed

I betragtning af, hvor vanskeligt det er at få oplysninger fra medlemsstaterne om direktivets gennemførelsen og de få tilfælde, hvor artikel 4 og 5 er blevet anvendt, skønner Kommissionen, at det ikke er nødvendigt at opretholde forpligtelsen i artikel 16 til at udfærdige en rapport hvert tredje år.

6.5. Forelæggelse for Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder

Kommissionen har til hensigt at forelægge ovennævnte spørgsmål for udvalget.

* * *

- Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg til at tage denne rapport til efterretning.
- I lyset af denne rapport vil Kommissionen høre Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder om forslagene til ændring af direktiv 93/7/EØF, for så vidt angår fristen for søgsmål med henblik på tilbagelevering og rapporteringens hyppighed.

ANNEXE

Tableaux des restitutions, des actions en restitution et des actions de coopération administrative entre les Etats membres de 1999 à 2003¹²

- **Récapitulatif des restitutions (toutes à l'amiable en dehors de la procédure de restitution juridictionnelle)**

Année	Etat restituant	Etat requérant	Objet
2003	Royaume uni	Portugal	Manuscrits d'archives du XVIII siècle
?	Royaume uni	Suède	Livres
2001	Portugal	Espagne	Peinture « Romany» de Frederico Madrazo Kuntz
2000	Pays-Bas	Autriche	Tableau
2003	Pays-Bas	Royaume uni	Manuscrits

- **Récapitulatif des négociations en vue de la restitution à l'amiable**

Année	Etat restituant	Etat requérant	Résultat
?	Allemagne	Italie	En cours
2002	Pays-Bas	Italie	En cours (cuirasse)

- **Récapitulatif des demandes de restitution introduites (article 5 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Requérant	Requis	Objet
2002	Grèce	Allemagne	438 antiquités d'origine grecque
2003	Grèce	Allemagne	13 antiquités d'origine grecque
2003	France	Belgique	Archives publiques (33.000 documents)

- **Demande de recherche d'objet (article 4, 1 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Requérant	Requis	Résultat
2003	Pays-Bas	Royaume Uni	Suite un accord entre les parties, les objets ont été renvoyés aux Pays-Bas sans besoin d'appliquer la directive
2003	Allemagne	Royaume uni	La sortie d'Allemagne n'était pas

¹² Source / Mesures communiquées par les autorités centrales chargées de l'application de la Directive 93/7/CEE à la Commission européenne

			illicite
2003	Allemagne (Peinture de Degas)	Autriche	Aucun résultat. Le tableau n'est pas connu en Autriche
2001	Autriche (Diplôme militaire romain)	Allemagne	Aucun résultat, faute d'intervention des autorités
1999 2000	Italie (2)	Pays-Bas	Régulé en dehors du cadre de la directive
?	Italie	Allemagne	En cours
?	Portugal	Espagne	En cours
?	Espagne	Allemagne	Sans succès (Tableau de Bernardo Belotto)
?	Grèce (2)	Allemagne	Saisie des objets
?	Italie	Pays-Bas	?

• **Notifications de découverte d'objet (article 4, 2 de la directive 93/7/CEE)**

Année	Etat notifiant	Etat notifié	Résultat
2003	Royaume uni	France	Les autorités françaises ont accordé une autorisation avec effet rétroactif et les autorités britanniques ont pu accorder la licence d'exportation
2001 (1) 2003 (2)	Royaume-Uni (3)	Portugal	Dans deux cas, les autorités portugaises ont accordé une autorisation avec effet rétroactif et les autorités britanniques ont pu accorder la licence d'exportation. Dans l'autre cas, le bien culturel a été renvoyé au Portugal sur une base volontaire, suite à l'intermédiation des autorités britanniques entre le possesseur et les autorités portugaises.
2003	Allemagne (objets grecs)	Autriche	Sans résultat : Renonciation à la restitution faute des conditions
1999	Italie (Reliefs gotiques)	Autriche	Sans résultat : l'origine n'a pas pu être déterminé
1999	Autriche	Italie	?
?	Espagne	Italie	En cours
2002	France	Grèce	Interdiction de la vente

ANNEX

Tables showing returns and instances of administrative cooperation between Member States 1999-2003¹³

- List of returns (all amicable settlements outside the legal return procedure)**

Year	Returning State	Requesting State	Object
2003	UK	Portugal	Archive of Manuscripts from the 18th century
?	UK	Sweden	Books
2001	Portugal	Spain	Painting “Romany” of Frederico Madrazo Kuntz
2000	Netherlands	Austria	Painting
2003	UK	Netherlands	Manuscripts

- Summary of ongoing requests for return**

Year	Returning State	Requesting State	Result
?	Germany	Italy	ongoing
2002	Netherlands	Italy	ongoing (armour)

- List of legal return procedures (article 5 of directive 93/7/EEC)**

Year	Requesting State	Requested State	Object
2002	Greece	Germany	438 antiquities of Greek origin
2003	Greece	Germany	13 antiquities of Greek origin
2003	France	Belgium	Public archives (33.000 documents)

- List of requests for search (article 4, 1 of Directive 93/7/EEC)**

Year	Requesting State	Requested State	Result
2003	Netherlands	UK	Due to an agreement between the parties, the objects were returned to the Netherlands without the need to apply the Directive.
2003	Germany	UK	Removal from Germany was not unlawful.

¹³ Source / Mesures notified by the central authorities charged with the application of Directive 93/7/EEC to the European Commission.

2003	Germany (painting of Degas)	Austria	No result. The painting is not known in Austria.
2001	Austria (Latin military diploma)	Germany	No result for lack of intervention by the authorities.
1999 2000	Italy (2)	Netherlands	Resolved outside the ambit of the Directive.
?	Italy	Germany	Ongoing
?	Portugal	Spain	ongoing
?	Spain	Germany	Without success (Painting of Bernardo Belotto)
?	Greece (2)	Germany	Securing of the objects
?	Italy	Netherlands	?

• **Notifications of discoveries (Article 4, 2 of Directive 93/7/EEC)**

Year	Notifying State	Notified State	Result
2003	UK	France	The French authorities have granted retroactive authorisation and the British authorities have issued an export licence.
2001 (1) 2003 (2)	UK (3)	Portugal	In two cases the Portuguese authorities granted retroactive authorisation and the British authorities issued export licences. In the other case, the article has been sent back to Portugal on a voluntary basis following mediation by the British authorities between the holder and the Portuguese authorities.
2003	Germany (objects of Greek origin)	Austria	No result. Restitution abandoned for lack of conditions.
1999	Italy (gothic reliefs)	Austria	No result. Origin could not be determined. Item returned to owner.
1999	Austria	Italy	?
?	Spain	Italy	ongoing
2002	France	Greece	Prohibition of the sale

ANHANG

Tabellarische Übersicht über Rückgaben, Rückgabemaßnahmen und Zusammenarbeit im Verwaltungsbereich zwischen Mitgliedsstaaten 1999-2003¹⁴

- **Rückgaben (Einigung außerhalb des Rückgabeverfahrens)**

Jahr	Ersuchter Mitgliedstaat	Ersuchender Mitgliedstaat	Objekt
2003	Vereinigtes Königreich	Portugal	Archiv von Manuskripten aus dem 18. Jahrhundert.
?	Vereinigtes Königreich	Schweden	Bücher
2001	Portugal	Spanien	Gemälde mit dem Titel "Romany" von Frederico Madrazo Kuntz
2000	Niederlande	Österreich	Gemälde
2003	Vereinigtes Königreich	Niederlande	Manuskripte

- **Liste der laufenden Verhandlungen, die auf eine Einigung außerhalb des Rückgabeverfahrens gerichtet sind**

Jahr	Ersuchter Mitgliedstaat	Ersuchender Mitgliedstaat	Ergebnis
?	Deutschland	Italien	laufend
2002	Niederlande	Italien	laufend (Harnisch)

- **Liste der eingeleiteten Rückgabeverfahren (Artikel 5 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Ersuchender Mitgliedstaat	Ersuchter Mitgliedstaat	Objekt
2002	Griechenland	Deutschland	438 Antiquitäten griechischer Herkunft
2003	Griechenland	Deutschland	13 Antiquitäten griechischer Herkunft
2003	Frankreich	Belgien	Öffentliches Archiv (33.000 Dokumente)

¹⁴ Quelle: Maßnahmen, über die die für die Anwendung der Richtlinie 93/7/EWG zuständigen Behörden die Europäische Kommission benachrichtigt haben.

- **Anträge auf Nachforschung nach Kulturgütern (Artikel 4 Absatz 1 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Ersuchender Mitgliedstaat	Ersuchter Mitgliedstaat	Ergebnis
2003	Niederlande	Vereinigtes Königreich	Dank eines Abkommens zwischen den Parteien wurden die Kulturgüter in die Niederlande zurückgebracht, ohne die Richtlinie anwenden zu müssen.
2003	Deutschland	Vereinigtes Königreich	Verbringung aus Deutschland war nicht unrechtmäßig.
2003	Deutschland (Degas-Gemälde)	Österreich	Kein Ergebnis. Das Gemälde ist in Österreich unbekannt.
2001	Österreich (Römisches Militärzeugnis)	Deutschland	Kein Ergebnis, weil die Behörden nicht eingegriffen haben.
1999 2000	Italien (2)	Niederlande	Der Fall wurde außerhalb der Richtlinie gelöst.
?	Italien	Deutschland	laufend
?	Portugal	Spanien	laufend
?	Spanien	Deutschland	Ohne Erfolg (Gemälde von Bernardo Belotto)
?	Griechenland (2)	Deutschland	Sicherstellung der Kulturgüter
?	Italien	Niederlande	?

- **Notifizierung über das Auffinden von Kulturgütern (Artikel 4 Absatz 2 der Richtlinie 93/7/EWG)**

Jahr	Notifizierender Mitgliedstaat	Notifizierter Mitgliedstaat	Ergebnis
2003	Vereinigtes Königreich	Frankreich	Die französischen Behörden haben eine rückwirkende Genehmigung erteilt und die britischen Behörden haben eine Ausfuhrgenehmigung ausgestellt.
2001 (1) 2003 (2)	Vereinigtes Königreich (3)	Portugal	In zwei Fällen haben die portugiesischen Behörden eine rückwirkende Genehmigung erteilt und die britischen Behörden haben Ausfuhrgenehmigungen ausgestellt. Im dritten Fall wurde das Kulturgut auf freiwilliger Basis nach Portugal zurückgeschickt, nachdem die britischen Behörden zwischen dem

			Besitzer und den portugiesischen Behörden vermittelt haben.
2003	Deutschland (Kulturgüter griechischer Herkunft)	Österreich	Kein Ergebnis. Rückgabeverfahren wurde abgebrochen wegen mangelnder Bedingungen.
1999	Italien (gotische Reliefs)	Österreich	Kein Ergebnis. Die Herkunft der Gegenstände konnte nicht bestimmt werden.
1999	Österreich	Italien	?
?	Spanien	Italien	laufend
2002	Frankreich	Griechenland	Verkauf des Gegenstandes wurde verboten.